

Diumenge 2 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (Jn 1,29-34): En aquell temps, Joan veié que Jesús venia cap a ell, i exclamà: «Mireu l'anyell de Déu, el qui treu el pecat del món! És aquell de qui vaig dir: ‘Després de mi ve un home que em precedeix, perquè, abans que jo, ell ja existia’. Jo no el coneixia; però, si vaig venir a batejar amb aigua, va ser perquè Ell es manifestés a Israel».

Joan testimonià encara: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'Ell. Jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar amb aigua em va dir: ‘Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant’. Jo ho he vist i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu».

«Mireu l'anyell de Déu, el qui treu el pecat del món!»

Mn. Joaquim FORTUNY i Vizcarro
(Cunit, Tarragona, Espanya)

Avui hem sentit Joan que, en veure Jesús, diu: «Mireu l'anyell de Déu, el qui treu el pecat del món» (Jn 1,29). Què deuriem pensar tota aquella gent? I, què entenem nosaltres? A la celebració de l'Eucaristia tots resem: «Anyell de Déu que lleueu el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres / doneu-nos la pau». I el sacerdot invita els fidels a la Comunió tot dient: «Mireu l'anyell de Déu, mireu el qui lleva el pecat del món...».

No dubtem que quan Joan digué «mireu l'anyell de Déu» tots van entendre què volia dir, ja que l'anyell és una metàfora de caràcter messiànic que havien emprat els profetes, principalment Isaïes, i que era ben coneguda de tots els bons israelites.

D'altra banda, l'anyell és l'animalet que els israelites sacrificaven per recordar la pasqua, l'alliberament de l'esclavitud d'Egipte. El sopar pasqual consisteix a menjar un anyell.

I encara els Apòstols i els pares de l'Església diuen que l'anyell és signe de puresa, simplicitat, bondat, mansuetud, innocència... i Crist és la Puresa, la Simplicitat, la Bondat, la Mansuetud, la Innocència. Sant Pere dirà: «Sabeu que heu estat alliberats (...) amb la sang preciosa de Crist, anyell sense tara ni defecte» (1Pe 1,18.19). I sant Joan, a l'Apocalipsi, empra fins a trenta vegades el terme “anyell” per a designar Jesucrist.

Crist és l'anyell que lleva el pecat del món, que ha estat immolat per donar-nos la gràcia. Llitem per viure sempre en gràcia, llitem contra el pecat, avorrim-lo. La formosor de l'ànima en gràcia és tan gran que cap tresor se li pot comparar. Ens fa agradables a Déu i dignes de ser estimats. Per això, al “Glòria” de la Missa es parla de la pau que és pròpia dels homes que estima el Senyor, dels que estan en gràcia.

Joan Pau II, tot urgint-nos a viure en la gràcia que l'Anyell ens ha guanyat, ens diu: «Comprometeu-vos a viure en gràcia. Jesús ha nascut a Betlem precisament per això (...). Viure en gràcia és la dignitat suprema, és l'alegria inefable, és garantia de la pau, és un ideal meravellós».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Encara que jo [Joan Baptista] he nascut abans que Ell, a Ell no li limiten els llaços del seu naixement; perquè tot i que neix de la seva mare en el temps, va ser engendrat pel Pare fora del temps» (Sant Gregori el Gran)

•

«Crist és l'anyell que lleva el pecat del món. Llitem per a viure sempre en gràcia, llitem contra el pecat. La bellesa de l'ànima en gràcia és tan gran que ens fa agradables a Déu i dignes de ser estimats» (Benet XVI)

•

«Seguint els sants Pares, ensenyem unànimement a confessar un sol i idèntic Fill, nostre Senyor Jesucrist, perfecte, ell mateix, en la divinitat i perfecte en la humanitat, veritable Déu i veritable

home (...), 'semblant a nosaltres en tot, llevat del pecat' (He 4,15); (...) nascut de la Verge Maria, Mare de Déu, segons la humanitat» (Catecisme de l'Església Catòlica n° 467)